

Aktuální téma **Nové webové stránky města Špindlerova Mlýna**

Webové stránky www.spindleruvmlyn.org mají nový kabát. Lépe napomohou vám, vašim hostům i zájemcům, kteří v nich budou hledat informace. Stránky jsou přehledné a moderní např. s aplikací pro chytré telefony. Změnily strukturu i design. Pracovníci Městského úřadu ve Špindlerově Mlýně věří, že se budou líbit a budou především lépe vyhovovat, stanou se užitečnou nápovědou i pomocníkem. K tématu redesignu oficiálních webových stránek připojila následující komentář tajemnice MěÚ Eva Klouček Filipová: „*Webové stránky města prodělaly v prvním měsíci roku 2021 celkovou modernizaci a optimalizaci. Nešlo pouze o změnu grafického vzhledu, ale především také o revizi architektury, struktury a přístupnosti informací i celkové použitelnosti webu z pohledu návštěvníka. Cílem byla i kvalitní responsivní odpověď webových stránek v mobilních zařízeních.*

Výběr barevného ladění i grafického provedení pro nové webové stránky byl poměrně složitý proces, ve kterém je potřeba zohlednit různé faktory a pracovat s nimi, hlavně však bylo nutné přizpůsobit jednotlivé parametry webových stránek Zákonu o přístupnosti internetových stránek a mobilních aplikací a o změně zákona č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Na úvodní stránce webových stránek naleznete nejčastěji hledané informace, bez jakéhokoliv složitého „proklikávání“ a také dva nové moduly pro snadnější orientaci. Modul SENIOR:

Umožňuje zjednodušené zobrazení stránek pro seniory, osoby se sníženou zrakovou schopností a je vhodný i pro ovládání v dotykových zařízeních. Jedná se o jiné zobrazení stránek pomocí ikon, velkého písma a minimálních grafických prvků. Součástí tohoto modulu je tzv. Mluvené slovo unikátní technologie syntézy řeči umožňující uživateli nechat si stránky přečíst nahlas. Modul Mobilní aplikace V OBRAZE: Jedná se o aplikaci určenou pro chytré telefony se systémem Android nebo iOS. Přináší přehled aktualit z webu obce, upozorňuje na nově vložené zprávy, informuje o pořádaných akcích, fotografie nebo dokumenty vyvěšené na úřední desce. Nastavit si ji lze stažením pomocí QR kódu a je zdarma.

Webové stránky byly rovněž aktualizovány s ohledem na vývoj legislativních změn GDPR a nabízejí bezpečný přenos dat mezi serverem a návštěvníkem stránek,“ vysvětlila Mgr. Eva Klouček Filipová, DiS. tajemnice, MěÚ Špindlerův Mlýn. Kontakt: tajemnik@mestospindleruvmlyn.cz.

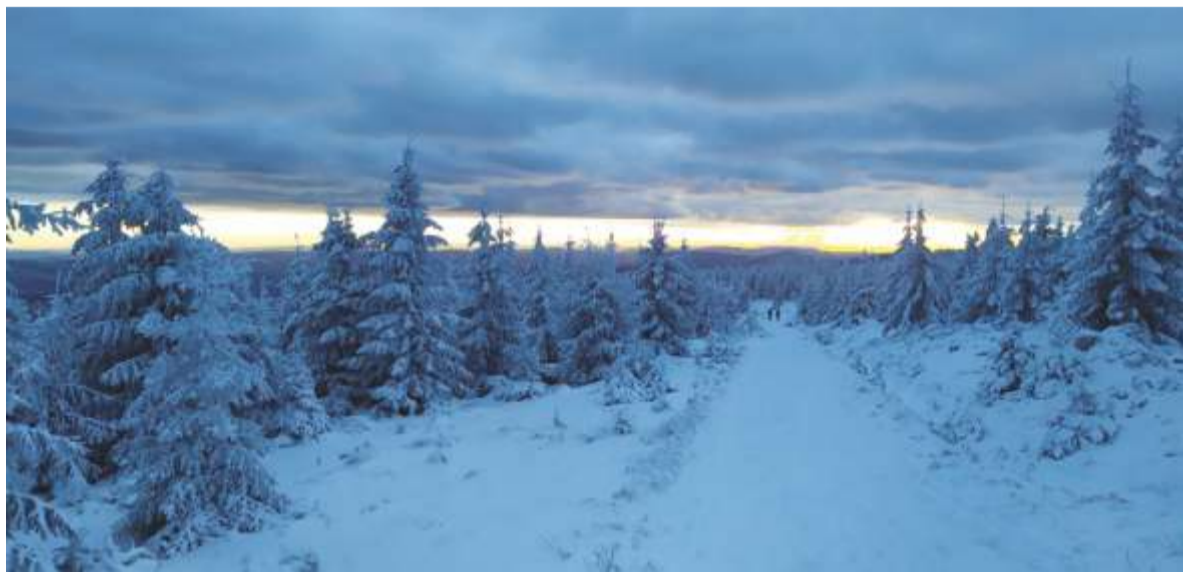
-dp-

V únoru a březnu probíhá natáčení obrazů filmu „Poslední závod“ jako dalšího ztvárnění někdejších „Synů hor“

Když byl 24. března 1913 odstartován v Krkonoších mezinárodní mistrovský závod v běhu na lyžích na 50 kilometrů, nikdo netušil, že vejde do dějin jako tragický příběh přátelství a vůle, kterou zdolala smrt. Po náhlém zvratu počasí šestadvacetiletý zedník, závodník a uznávaný lyžařský přeborník Bohumil Hanč zůstal na trati nedopatřením sám. Ve vánici mu začaly docházet poslední zbytky sil. Jeho o rok starší přítel, tkadlec Václav Vrbata, který ho přišel v těžkém klání povzbudit, ho vyhledal a dal mu svůj kabát, ačkoli tušil, že nasazuje, resp. obětuje vlastní život. Hančova vůle zůstávala, ale ani ta nemohla zachránit zimou promrzlé tělo. Oba muži svůj boj s nepříznivým počasím v drsné horské přírodě bohužel prohráli.

Památník a pomník na Zlatém návrší nad Špindlerovým Mlýnem připomíná tragickou událost, a je každoročně 24. března 1913 místem piety přátel hor a členů Horské služby Krkonoše, kteří tragédii uctívají vzpomínkou a zároveň připomínají „Den Horské služby“.

Labská bouda a její okolí je letos místem, na kterém se během února a března 2021 natáčí drama z počátků lyžařského sportu, nový film „Poslední závod“, v režii Tomáše Hodana. Sportovní a dramatické scény vznikají na autentických místech právě podle událostí legendárního lyžařského závodu roku 1913 s tragickým koncem. Autoři filmu chtějí připomenout i opomíjenou postavu Němce Emericha Ratha. Právě on prý našel polomrtvého Hanče

Příznačná, i když maličko ponurá, ale s pozitivním výhledem do budoucna, se jeví fotografie Petra Vohníka. Symbolizuje první polovinu února roku 2021 v Krkonoších. Podle odborníků je letošní zima po deseti letech opravdu bohatá na sněhovou pokrývku. Z důvodu koronavirové pandemie zůstávají během února i nadále uzavřeny ubytovací objekty, restaurace a řada dalších služeb, včetně skiareálů, a tudíž je zastaven provoz lanovek a vleků. Turisté se pěšky pohybují na horských cestách. Od 11. února 2021 byl z důvodu covid-19 uveden „do izolace“ region Trutnovska.

-dp-

V lednu byl zpřístupněn přírodní ledopád na skále u cesty „Bud' fit“ v Labském dole

Lezení v srdci Krkonošského národního parku na 20 metrů vysoké skalní stěně pokryté přírodním ledem za čtyřkilometrovou stezkou „Bud' fit“ v Labském dole je jistě nezapomenutelným zážitkem. Je však určitým způsobem omezené. Nutností je registrace, a tudíž povolení Správy KRNAP, denní počet max. 16 uživatelů z důvodu malé rozlohy ledopádu a zachování rozumného užívání lokality ryze přírodního charakteru. Každý lezec provozuje svoji aktivitu na vlastní zodpovědnost, sám zodpovídá za osoby mladší 15 let, které musí být registrovány. Ti, kteří nevyužijí systému registrace a na ledopádu se pohybují nelegálně, riskují pokutu. Předepsané podmínky k ledolezení jsou zveřejněny na www.krnacp.cz. Pokud to přírodní klimatické podmínky dovolí, lezení bude umožněno do konce března 2021.

-dp-

Ilustrační fotografie: Jiří Dvořák a Monika Palátková.

a s nasazením vlastního života se jej marně snažil zachránit. Filmaři chtějí přispět i ke „vzkříšení“ staré Labské boudy. Díky počítačům a veřejné finanční podpoře vrátí již neexistující starou Labskou boudu, a tu betonovou „vymažou“. Počítačové simulace využijí i pro další scény. „Pčasí na hřebenech se stále mění, a ne vždy zvládneme točit navazující záběry ve stejných podmínkách, zase si pomůžeme počítači a uděláme zimu opravdu mrazivou tak, aby nám byla zima i v kině,“ ujasnil producent O. Beránek. Premiéra je plánována na 24. února 2022.

Připomeňme, že na motivy skutečného příběhu Hanče a Vrbaty vznikl r. 1956 film „Synové hor“ režiséra Čenka Duby. V lednu toho roku se štáb čítající okolo šedesáti žen a mužů na tři měsíce usídlil na Labské boudě, kde se odehrál skutečný příběh a s ním Hančova a Vrbatova tragédie. Tehdy to ještě nebyl ten betonový kolos, ale jednopatrová bouda u pramene Labe, postavená pro odvážné zimní návštěvníky Krkonoše a nevedla k ní žádná cesta. Veškeré zásobování musel štáb dopravit na saních ze Špindlerova Mlýna.

Pro filmaře se stal tamní pobyt čestným závazkem odehrát zde většinu příběhu. Natáčeli jak v zasněženém terénu, tak ve vánici daleko od Labské boudy, kolem které běžel nepozorný a unavený Hanč ve vichřici dál po trati a nevěděl, že závod na 50 km byl pro nebezpečí zrušen.

K příběhu Hanče a Vrbaty doplňuje Martin Bartoš autor knihy „Historie krkonošských boud“: „K tradičně publikovaným událostem chci připomenout „Zapomenuté svědectví Osvalda Bartela“, původem českého Němce z Polubného. Byl jedním z účastníků závodu, kterého po jeho odsunu z Čech do Východního Německa vypátrali a přizvali pořadatelé k promítání premiéry filmu „Synové hor“ do kina v Tanvaldu či Des-

né. Jeho vystoupení před filmem mělo úspěch, protože jako autentický účastník vzpomínal na průběh tehdejší události. Mezi zajímavé informace patří ta, kterou historie popisuje jinak. Zaznívá, že Vrbata dal Hančovi svůj kabát. Ale údajně to bylo naopak. Hanč dal část svého oblečení Vrbatovi. Takže když našli Vrbatu, domnívali se, že je to Hanč. Pro Hanče se vypravil Emerich Rath, známá postava příběhu, nadaný prvorepublikový sportovec, který nejenom lyžoval, ale také hrál tenis. Když Hanče našel, usoudil, že není schopen ho sám dopravit na Labskou boudu. Vrátil se za ním s partou lidí, která ho na Labskou boudu ještě živého donesla. Byli u něj dva lékaři, ale bohužel ani jeden u sebe neměl injekci pro posílení srdeční činnosti. V historických archívech jsem vypátral, že Hanč nebyl zcela zdrav. Už delší dobu asi měl zdravotní problémy se srdcem. Což mohl být důvod, proč ho manželka na závod nechtěla pustit. On sám v té době, vlastně od roku 1910, aktivně už několik let vůbec nezávodil. Pak ho pořadatelé přemluvili k tomuto závodu, který Hanč, jak víme, nepřežil,“ uzavřel fakta Martin Bartoš.

Při zhlédnutí „Posledního závodu“ uvidíme, jak se filmoví tvůrci s realitami popasují.

-dp-

Historická fotografie z natáčení filmu „Synové hor“. Scan -dp- Na snímku mistr B. Hanč. Foto: archiv Krk. muzeum Jilemnice.

Usnesení v plném znění z jednání rady a zastupitelstva města jsou veřejně přístupná na webových stránkách města www.spindleruvmlyn.org popř. prolinkem záložky „občan“ z webových stránek: www.mestospindleruvmlyn.cz

Veřejné zasedání Zastupitelstva města Špindlerova Mlýna se koná v pondělí 15. března 2021 od 16 hodin v zasedací síni MěÚ ve Špindlerově Mlýně. Jednání jsou veřejná, spoluobčané jsou zváni.

Zápis z kronik obohátí poznání

Pronájem nebytových prostor

Město Špindlerův Mlýn zveřejnilo záměr pronájmu nebytových prostor (stávající prodejny knihkupectví a trafiky) v budově č. p. 232 Špindlerův Mlýn o výměře 120,21 m² umístěné na pozemku st. p. č. 239 v k. ú. Špindlerův Mlýn od 1. 8. 2021.

Záměr je zveřejněn na úřední desce města, kde jsou uvedeny i podmínky pro případné zájemce.

Kontaktní osoba: Jiřina Staruchová, tel.: 702 150 100.

Úspěch - 1. místo v krajském kole literární soutěže

Slečna Adriana Poláková, členka oddílu mladých hasičů pod vedením Zdeňka Sládky, při Sboru dobrovolných hasičů ve Špindlerově Mlýně, se v literární a výtvarné soutěži „Požární ochrana očima dětí“ umístila v okresním kole na 2. místě. Postoupila do krajského kola a zvítězila. Pro Špindlerovské noviny odpovídala na otázky:

Co se ti líbí na práci hasičů ve Špindlerově Mlýně? Na hasičském kroužku se mi nejvíce líbí, že není zaměřený jenom jedním směrem, ale naopak se zde naučíme plno užitečných věcí. Dle mého názoru mi přijde jako jedna z užitečných věcí zdravotně, která nás naučí např. jak zraněnému zavázat nohu či ruku při úrazu.

Jaký máte kolektiv, co a jak děláte nebo se učíte? Náš kolektiv mladých hasičů je velmi dobrý. Naučili jsme se spolupracovat a tolerovat se, a hlavně si vzájemně nenadávat, jak bylo ve zvyku. Když se k nám do kroužku někdo přidal, vždy jsme ho s otevřenou náručí přivítali a se vším mu pomohli, aby se vše naučil, a jako nový člen s námi mohl na závody. Podpora u nás v kroužku v žádném případě nechybí ani ze strany vedoucích. Když se někdo rozhodne přidat se k nám do oddílu, musí mít trpělivost a hlavě chuť se vše naučit.

Co vidíš užitečného na trávení volného času právě mezi mladými hasiči? Jsem strašně ráda, že oddíl vznikl, a mohu svůj volný čas trávit s lidmi, kteří mají stejný koníček jako já a stejné nasazení pro oddíl, udělat a zlepšovat se. Já osobně jsem u hasičů už šestým rokem a kroužek mě stále nepřestal bavit.

Jaký je vedoucí oddílu pan Zdeněk Sládek? Je přísný ale spravedlivý. I přesto, že to od založení kroužku nebylo lehké, zvládl to, a dnes se může kroužek mladých hasičů chlubit dobrou spoluprací a výsledky. Pan Sládek nám vždy před závody řekl: „Není důležité vyhrát, ale zúčastnit se.“ Za celý náš oddíl bych panu Sládkovi chtěla poděkovat. Doufám, že oddíl jen tak neskončí.

Literární práce - „Hasiči“

Bylo podzimní chladné ráno. To je takové ráno, kdy se ti nechce vylézt z postele. Venku byla tma, probudil mě nepříjemný zvuk pípající esemesky. Otevřel jsem oči, podíval jsem se na mobil a vidím, že hoří. Tak jsem se rychle zvedl, oblékl si věci, co jsem měl vedle postele, utíkal k autu, nastartoval a jel k hasičárně. Oblékl jsem se do uniformy a utíkal k autu. Kluci na mě už čekali, rychle jsem si sedl na místo řidiče a velitel zahlásil, že jedem. Když jsme dorazili na místo určení, začali jsme vytahovat hadice. Bylo to strašné. Lidé křičeli z budovy a my věděli, že je musíme jít zachránit. Sebral jsem se i s mými spolupracovníky a utíkali jsme dovnitř. Začali jsme vytahovat ven lidi a hned se jich ujímali záchranáři.

Nikdo nezná ten pocit, když stojíte před hořící budovou a slyšíte, jak vevnitř volají děti a jejich matky o pomoc. V rukách vám umírají malé děti. Taháte mrtvolu z ohně a víte, že nic nezmůžete. Občas cítím ve svých rukách jejich poslední teploty.

Šel jsem pro další lidi a za zády mi brečí děti, že chtějí maminku. Když jsme všechny vytáhli, bylo to skoro uhašený. Naše práce tady skoro skončila, už jsme měli jen hlídky, aby se to znova nerozhořelo. Celou noc byl klid. Pořád jsem slyšel v hlavě ty dětské hlasy, co volaly: „Mami!!!, já chci maminku, kde je maminka?“ Ale to k téhle práci patří.

Tímto bych vám všem chtěla říct, že to není pěkná a ani jednoduchá práce. Proč? Mnohokrát vidíte, jak lidé umírají. Neskutečně si vážím všech, co dělají tuhle práci, jsou to opravdoví hrdinové, kteří zachraňují lidské životy a aby jim mohli pomoci, tak nasazují lecky ty svoje. Možná mají strach, když před nimi stojí hořící barák a v něm jsou lidé, ale nedají to znát a jdou dovnitř. Moc si těchto lidí vážím a taková, jako jsou oni, by měli být všichni.

Zdeněk Sládek ve špindlerovské hasičárně předává úspěšně Adrianě Polákové ocenění a drobné dárky.

Foto: -dp-

Adriana Poláková

60 let od letecké katastrofy dne 16. 2. 1960 kóta 1235 Medvědin, Krkonoše

Krkonoše mají desítky možná stovky obětí na životech. Více než čtyři desítky z nich zahynuly při leteckých neštěstích. I dnes se dají na hřebenech nejvyšších českých hor najít stopy po leteckých haváriích, které se staly především v období kolem 2. světové války. Mezi lety 1939 a 1945 zahynulo při pádech letadel v Krkonoších 39 lidí, 23 z nich při havárii Junkersu oberfeldwebela Hannemana. Mezi místa poválečných leteckých neštěstí patří napří-

klad kousek od vrcholu Luční hory nebo Medvědin. V roce 1997 narazil do Kozích hřbetů za snížené viditelnosti vrtulník startující ze Špindlerovky. Přežil jeden člověk, spolu s pilotem zahynuli dva geofyzici.

Vzpomeňme na událost, konkrétně na nadporučíka Jozefa Petrušku, řidiče Mig15, který narazil do svahu Medvědina tehdy, když se podle leteckých historiků při nočním letu ztratil. Měl letět z Hradce Králové na Třebechovice,

Čáslav, Opočno a zpátky, ale místo toho přeletěl nad Hostinným a narazil do krkonošského svahu. Od roku 2013 připomíná místo neštěstí pomníček, o kousek dál na „haldách“ po uranových dolech jsou zbytky trosk letadla. K tomu Milan Sivanič ze Svazu letců ČR Hradec Králové uvádí: „Uplynulo 60 let od katastrofy letounu Mig-15 tr. č. 0550 ze stavu 1. letky, 30. stíhacího bombardovacího pluku, 34. stíhacího bombardovací divize v Hradci Králové. Při této katastrofě zahynul pilot 3. třídy ve funkci staršího pilota nadporučík Jozef Petruška.“

Jozef Petruška se narodil 23. 4. 1931 jako nejstarší ze čtyř dětí. Jak mi sdělil jeho bratr pan Ján Petruška, bydleli nedaleko letiště a v 17 letech začal létat na větronicích. Byl velkým vzorem pro svého bratra. Vystudoval gymnázium v Piešťanech a v roce 1948 odešel do Baťovy školy práce ve Svitě pod Tatrami, okr. Poprad, kde získal místo pletařského mechanika. Nejvíce času trávil po práci na letišti v Popradě. Tam dělal i první pilotní zkoušky na motorová letadla. Byl přijat do vojenské školy pro letce, kolem roku 1952 - 53 jako absolvent dostal hodnost poručíka. Začal létat jako vojenský pilot a podle

vodce po Krkonoších“ Jindřicha Ambrože. Další díl kroniky zachycuje poměry v období 1. republiky (např. založení Horské služby roku 1934, založení české obecné školy v roce 1935, události podzimu roku 1938. Po krátkém zhodnocení období okupace jsou stručně popsány, většinou podle vyprávění místních obyvatel, květnové dny roku 1945. Toto vše spolu s průběhem dalších let do roku 1963 sepsal pan Jaroslav Dvořák, první kronikář města. Jeho záznamy přepisovala do kroniky učitelka paní Marie Hubištová. V letech 1964 až 1974 zápisy chybí, kronika nebyla vedena. Od roku 1974 se zpětným zápisem důležitých událostí od roku 1971 vedla obecní kroniku učitelka Růžena Zemanová. Kromě záznamů důležitých událostí založila související fotografickou dokumentaci. Tak byla kronika Špindlerova Mlýna, včetně dokumentace a souběžné práce na téma „Čtyřicet let tělovýchovy v obci“ v roce 1989 ohodnocena v okresní soutěži 2. místem. Kroniku Špindlerova Mlýna vedla také Michaela Jirsová a Jaroslava Brunclíková.

Současně s kronikou Špindlerova Mlýna byly jednotlivými autory vedeny i další, např. pan Josef Kulka, ředitel české obecné školy ve Špindlerově Mlýně vedl kroniku české školy od roku 1935, ve kterém byla založena. Zápisy do ní pak převzala Gertruda Kulková, manželka a nástupnická ředitelka školy. Svoji kroniku činnosti a zásahů vedou špindlerovští hasiči.

-dp-

Přibližně v polovině roku 2020 jsem byl požádán o úkol, který byl pro mě zcela nový, ale bral jsem ho jako zajímavou výzvu. Byl jsem Městským úřadem Špindlerův Mlýn osloven, zda bych nemohl psát kroniku města. Důvodem, proč jsem se rozhodl tuto nabídku přijmout, byl i faktor mé maturity v oboru archivnictví, tedy v podstatě kronikářství. Jestli však tato volba Města na mou osobu padla na úrodnou půdu asi zhodnotí až čas a samotní badatelé.

Předem je asi potřeba zdůraznit, že lidé mohou být zvyklí na kroniky, které jsou psány spíše v rámci rodinného odkazu a trochu eufemisticky. A není to vůbec špatně. Já jsem se ale rozhodl, že se pokusím pod svým vedením kroniku psát trochu více seriózně, podle něčoho možná stroze, ale zato s důležitým ohledem na fakta a jejich ověřování, což je obzvláště v dnešní době velice důležité. Kronika se především opírá o sdělení Špindlerovských novin paní Dášy Palátkové, a poté zprávy dohledatelné primárně na internetu jako aktuality Správy KRMAP, Horské služby nebo zpravodajství ČT24, Seznam Zpráv, Krkonošského deníku nebo iDnes.

Co se týče samotného konkrétního obsahu, nedá se asi přesně specifikovat, jaké zprávy do kroniky vybírám. Mnohdy jde o zprávy, které jednoduše popisují typický styl života ve městě s konkrétními případy, které to podkreslují. Zároveň tam patří i události, ať jsou jakéhokoliv druhu nebo žánru, se kterými se skoro snažím přiblížit ke klasické konstruktivní a objektivní žur-

Kronika Špindlerova Mlýna.

Foto: J. Koptík.

nalistice. Také se zde občas objevují i statistická data spojená s lidmi žijícími ve městě nebo třeba i zásahy hasičského sboru.

Pokud se vrátím ke stylu, jakým kroniku píšu, dle prvních reakcí to vypadá, že i přes možná trochu strohý způsob pojetí je kronika v celku čtivá a především srozumitelná, což je dobré znamení. Řídím se heslem, že jelikož je kronika naším společenským a historickým odkazem pro budoucí generace, snažím se do ní zapsat to, co by mohlo právě badatele z budoucna zajímat. Často se snažím přiblížit i větší měřítko v různých situacích, jako právě v současném případě s COVID-19.

Kronika musí být vedena jak v elektronické, tak v analogové podobě. Což znamená, že elektronickou verzi bude možné vyhledat na internetových stránkách města, jakmile bude schválena, a poté ji čeká přepis do analogové verze, tedy kroniky samotné. K té by spoluobčané a obecní badatelé měli mít později přístup. V současné době je kronika u mě, abych přepsal vše potřebné. Kronika města je i v digitální podobě. Prohlédnete si ji na: www.spindleruvmlyn.org v záložce informace pro občany.

Závěrem bych asi řekl, že i když bylo samotné psaní kroniky světeno mně, byla by dosti lichá myšlenka, že ji obsahem tvořím pouze já. Součástí negativních i pozitivních zpráv jsou všichni občané města a lidé, kteří jsou s ním spjatí i jako návštěvníci nebo turisté.

Jan Koptík

Upozornění

Úprava parkování s dodatkovou povolenkou (sídelní zóna Bedřichov)

Od 1. 3. 2021 dochází k úpravě parkování na parkovišti P1 a v souvislosti s tím i ke změně parkovací doby s červenou dodatkovou povolenkou. Dodatek k Nařízení Města Špindlerův Mlýn č. 1/2013 bude projednávat Rada města Šp. Mlýn na svém zasedání dne 22. 2. 2021, platné znění dodatku od 1. 3. 2021 bude zveřejněno na úřední desce MěÚ Šp. Mlýn a webových stránkách Města Šp. Mlýn.

Blíží informace: Správní odbor MěÚ Šp. Mlýn, I. Vrabcová, tel. 499 404 254, I. Nocarová tel. 499 404 240.

Portrétní fotografie Jozefa Petrušky je ze archivu jeho bratra pana Jána Petrušky. Rodina npor. Petrušky umístila v blízkosti místa nehody pamětní kříž, který připomíná smrt mladého letce. Foto: archiv rodiny Petruškovy.

metrů nad mořem narazil na vrcholky stromů, při čemž byl letoun úplně zničen a pilot zahynul. Hlavní příčina letecké události tkví v nedostatečné organizátorské, řídicí a kontrolní činnosti hlavních funkcionářů štábu, divize i pluku, zvláště v letovodské přípravě létajícího personálu. Trať letu byla volena nevhodně. Jeden její úsek vedl rovnoběžně s horským pásmem Krkonoš ve vzdálenosti průměrně 20 km. Výšetřování katastrofy jako příčinu nehody určilo ztrátu orientace po zhoršení povětrnostních podmínek a pozdní reakci orgánů řízení na tuto skutečnost. Jako další možnost se uvádí, že mohlo dojít k vysazení radionavigačních prostředků a radiostanice na palubě letounu, ale to je čistě hypotetická možnost této příčiny. Z časové posloupnosti vyplývá, že v době, kdy řídicí letání opakovaně žádal pilota o udání polohy byl letoun nadporučíka Petrušky ještě stále ve vzduchu. Čest jeho památce,“ uzavírá Milan Sivanič, Svaz letců ČR Hradec Králové.

Zdroj: spis VUA Praha, pan Ján Petruška bratr pilota a letecká badatelna Pavel Krejčí. Spis z letecké katastrofy nadporučíka Jozefa Petrušky.

-dp-

Špindlerovští fotografové - fenomén své doby

Víte, co byly „opice na háku“?

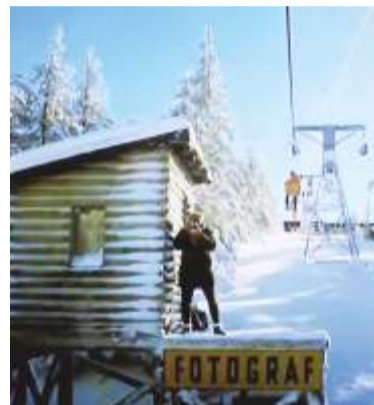
V listopadovém vydání Špindlerovských novin jsme vzpomínkou paní Jany Procházkové připomněli někdejší městskou organizaci Komunální služby Špindlerův Mlýn. Četně využívané byly její někdejší fotoateliéry. Tehdejší fotografové svými objektivy zaznamenávali kolorit a života běh Špindlerova Mlýna, především z dob tzv. odborářské rekreace Revolučního odborového hnutí (poznámka: co a jak byla odborářská rekreace si přečtete v některém z následujících vydání Špindlerovských novin).

„Opice na háku“, tak byli mezi fotografy v soukromí nazýváni rekreační fotičci na jednosedačkové lanovce na Pláň. Foto: archiv Jana Klimenta, vydavatele Šp. novin., -dp-

Fotografie jsou vzácným dokladem doby. Vypovídají mnohé o vzniku snímku. Zachycují atmosféru, exteriéry a interiéry míst pobytu či události, dobové ustrojení. Na první pohled je zřejmé, že právě oblečení lidí fotografovaných v horách, například mezi světovými válkami, ukazovalo na postavení člověka ve společnosti. Když po 2. světové válce nadešel čas odborářské rekreace (po roce 1948) převládaly šátky, čepice „zmijovky“, tepláky. Společným jmenovatelem v podstatě pro všechna historická období bez ohledu na společenské vrstvy je fotografií zachycovaná především radost z pohybu a pobytu na horách. Našince udivuje perfektní kvalita černobílých snímků. Je zřejmé, že fotografové byli profesionálové znalí prostředí a dobře ovládající řemeslo. Prání hostů odvézt si z pobytu v Krkonoších památeční fotografie uspokojovaly přes 100 let dobře organizované fotoateliéry. První sloužily na frekventovaných místech. U Obří boudy pod Sněžkou fotografoval Adolf Hartmann, Fritz Goebel, Walter Kleeborg, V Karpaczi byl hlavním fotografem hostů Paul Wenzel. Pro tehdejší fotoateliéry byla na prvním místě ateliérová práce, ale na přání hostů vycházeli s deskovými kamerami ven. Připomeňme, že ve Špindlerově Mlýně pracovaly mj. ateliéry Schindler, Procházka a především neaktivnější Wenzel Pfohl. Známým Pfohlův atelier v roce 1945 převzal do správy fotograf Zdeněk Menec. Místo očekávané privatizace po komunistickém převratu v únoru 1948 přešel pod nově vytvo-

řenou organizaci Komunální služby Špindlerův Mlýn. Fotoateliéry se službami návštěvníkům vydržely do roku 1992. Fotografové dostávali výplatu podle množství provedených zakázek, a tato motivace horské ateliéry zachránila. Hlavní klientelu tvořili rekreační zotavoven Revolučního odborového hnutí. Každý fotograf měl při týdenních pobytech odborářů a především při jejich společné první informativní vycházce, na kterou se vydávali s referentem, „svůj revír“ (nejenom v centru Špindlerova Mlýna). Ve Špindlerově Mlýně působili fotografové František Kubík s manželkou Gitou, Miroslav Hladík, Stanislav Řehoř, Růžena a Jiří Bruníková, Emanuel Kučera, Růžena Řihová, příležitostně

Zázemí fotografů pod lanovkou na Pláň zachycené z TV z českého filmu „Vrchní prchni“. Foto: archiv -dp-

Skupiny rekreačních lidí byly vždy fotografovány na konci pěší seznamovací vycházky vedoucí programovým referentem do centra města. Zde na smluveném místě již čekal fotograf a skupinku zvěnil. Hotové fotografie donesl hned druhý den po té namnožené všem účastníkům vycházky do zotavovny, kde je navečer rozložil u jídelny na stoleček a rekreačním přicházejícím nebo odcházejícím v večere a procházejícím kolem stolku, víceméně všechny úspěšně prodal. Foto: archiv -dp-

manželé Škampovi, Bohumil Zeman nejstarší, a další. Např. v letech 1955 až 1985 ve Špindlerově Mlýně fotografoval František Škarvada hosty zotavoven Pětiletka a Primátor, Petrova a Špindlerova bouda. Při týdenních rekreačních pobytech, vždy v pondělí dopoledne zachytil co nejvíce lidí při seznamovací vycházce, a večer na zahajovacím tanečním večíрку. Do dalšího společenského večera ve čtvrtek materiál zpracoval, přivezl na zotavovnu a prodal fotografie, kteří projevíli zájem. Musel je vyfotografovat v hezké situaci, aby si svůj černobílý snímek koupili, jinak šla fotografie do odpadu. Vedle práce v zotavovně si bral službu u lanovky na Pláň nebo na Medvědí. Tady z posedu (viz ilustrační snímek) fotografoval pasážery na každé sedačce (poznámka:

kolektiv fotografů tuto pozici v soukromí nazýval „opice na háku“) a doufal, že je druhý člen týmu nahoře na stanici přesvědčí, aby si nechali fotografii poslat poštou. Nejsložitější operací bylo přiřadit správnou osobu k vyplněnému lístku s doručovací adresou. Manželka fotografa Libuše Škarvadová po letech vzpomínala, jak večer doma třídili očíslované papírky a přikládali je k okénkům vyvolaného kinofilmu. Od kulturních referentů zotavoven získávali fotografové informace o výletech rekreačních. Pak na ně čekali na hřebenech hor, aby jim pořídili jedinečnou památku. Tak zachytili odborářskou rekreaci jako fenomén doby. Její poslání ukončily politické změny po roce 1989 - a nástup fotografie zpracovávané v minilabech.

-dp- a Pavel Klimeš

Osobnost Krkonoš - Jaroslav Skrbek maloval i v našem městě

Skrbkův autoportrét z r. 1939, z knihy „Světlem a stínem“ s 59 kresbami autora. Zaslal Mgr. Michal L. Jakl, odborný pracovník, Vlastivědné muzeum Lyskové nad Jizerou.

Malíř Jaroslav Skrbek mezi výtvarnými umělci 1. pol. 20. století zaujal jedno z předních míst. Byl ve své době známý doma i v zahraničí. Narodil se 7. ledna 1888 v Poniklé nad Jizerou. Místem jeho dětství bylo městečko Vysoké nad Jizerou, kam se Skrbkovi přestěhovali v roce 1892. Rodiče poznali lopotu prostého horského žití. Proto se rozhodli i za cenu mimořádných obětí umožnit synovi studia. Pod dohledem profesora jičínského gymnázia se pustil s vervou jemu vlastní do kreslení. Aby ulehčil rodičům, začal si přivydělávat doučováním spolužáků. Sem tam prodal i nějakou ze svých prací. Na vlastní náklady začal studovat v Praze. Měl nadání na grafiku. V roce 1909 přestoupil na Akademii výtvarného umění. Pod vedením M. Svabinského J. Skrbek rychle umělecky vyzrál. Díky podpoře profesora a velkém talentu se dostával do povědomí umělecké společnosti a začínal svá díla prodávat. Studia ukončil v roce 1913. Po studiích nastoupil na místo středoškolského profesora kreslení. Stal se z něj uznávaný umělec. V květnu 1921 se oženil s Ljubou Panajatovou, tehdejší operní a koncertní pěvkyní, pozdější profesorkou na konzervatoři. Po 2. sv. válce stále častěji dojížděl do rodného kraje, do domu svých rodičů, který mohl díky povolení vlastnit jako svůj druhý atelier. Jeho život se uzavřel náhle 28. 12. 1954. Tvorbu Jaroslava Skrbka lze charakterizovat neúpornou pracovitostí, pečlivostí, propracovaností. I když později občas sklouzával k řemeslnosti nežli umělecké pročitelnosti. V souladu se svými horskými kořeny byl celý život realistou. Z tisíce grafických listů a akvarelů, které za celý umělecký život vytvořil, vyznačuje vřelost a životnost. Je to dáno tím, že maloval srdcem věci blízké jeho povaze. Právě proto by jeho díla a odkaz neměly být nikdy zapomenuty.

Jaroslav Skrbek, Starý hornický kostelík sv. Petra ve Špindlerově Mlýně, r. 1949.

-dp-

Foto: Krkonošské muzeum Správy KRNAP Vrchlabí.

„Bud' fitku“ v Labském dole vymyslel Jaroslav Hovorka

Letošní parádní sněhové podmínky umožňovaly sportování a radovánky na sněhu. O to větším paradoxem byly z důvodu koronavirové pandemie uzavřené skiareály, a tedy omezené možnosti využití přírodní nadílky při sjezdovém lyžování. A tak přišly na řadu skialpinistické lyže, ale především lyže běžecké. A s nimi jak jinak než popátka po pravidelně upravované stopě. Městská lyžařská trasa „Bud' fit“, necelé 2 km od centra proti proudu řeky Labe směrem do Labského dolu, se začátkem v bezprostřední blízkosti soutoku Labe s Bílým Labem svými osmi kilometry (4 km do Labského dolu a 4 km zpět) s převýšením necelých cca 130 metrů je ideálním místem pro klasičský běh na lyžích, vhodným k rekreačnímu běhu a posílení kondice pro všechny. Letošní zimu je často využívána. Za její současnou pravidelnou úpravu patří poděkování.

V té souvislosti bychom čtenářům

Špindlerovských novin rádi připomněli iniciátory, kteří u vzniku lyžařské běžecké stopy stáli především. K tomu emeritní učitel Roman Odvárko ve svém ohlédnutí, nazvaném „Historie lyžařské stopy „Bud' fit“, připomíná: „Pani Dáša Palátková mě požádala o hrst vzpomínek na začátky provozu běžecké lyžařské stopy „Bud' fit“, všeobecně známé jako „Fitka“. Stopa začíná na křižovatce pod Dívčí Lávkou, odkud vede Harrachova cesta Labským dolem na Labskou boudu. Stopa končí po 4 kilometrech u odpočívadla pod Pudlavou. Je to jedno z nejkrásnějších míst v Krkonoších, zvláště na podzim, když se zbarví bučiny podél Labe, nebo v zimě, kdy se na Labi vytvoří ledové bariéry. Iniciátorem zprovoznění této stopy je Jaroslav Hovorka, rodák z Jilemnice, zapálený lyžař, jemuž se lyže staly osudem. Ve Špindlu žil přes 60 let. Pracoval jako sportovní referent v zotavovně ROH, potom až do důchodu jako terénní pracovník Horské služby. Nemalou část svého života věnoval mládeži jako trenér sjezdového lyžování. Garantem provozu na „Fitce“ byla Tělovýchovná jednota Slovan Špindlerův Mlýn. Jaroslav projednal na výboru TJ úpravu stopy, která se první sezonu proslapávala běžkami. Přesné datum si nepamatuji, bylo to někdy v šedesátých letech minulého století. Byla to ve Špindlu první upravovaná běžecká stopa. Přes svého bratra Ivana zajistil Jaroslav zařízení (stopaře), které se připojilo za skútr, a při jízdě vytvářelo stopu. Většinou úpravy zajišťovali terénní pracovníci HS se skútrek ze stanice HS. Po větším sněžení trať musela projet nejdříve rolba HS a potom skútr se stopařem. To už byl pokrok. Pak následovalo rozměření trati po jednom kilometru a umístění informačních tabulí.

Na jednu sezonu zajistila TJ Slovan mobilní buňku, ve které si mohli uživatelé „Fitky“ uschovat batohy a oblečení. Pracovník TJ jim pomohl s mazáním a drobnou údržbou lyží. Tuto službu prováděl František Petrus, který žil ve Špindlu od 50. let minulého století. U startu „Fitky“ byla umístěna tabule s časy pro jednotlivé věkové kategorie, podle které si mohl každý uživatel trati odhodnotit svoji fyzickou. Vidíte ji na archivním obrázku Šp. novin. Pamětníci tvrdí, že základní nejlepší časy stanovili naši vynikající reprezentanti v běžeckém lyžování Stanislav Henych a Jaroslav Saidl (rodák ze Špindlu). Péče o stopu TJ Slovan skončila v roce 1989 s ukončením činnosti tělovýchovné jednoty. Starost o provoz přešla na zařízení Města Šp. Mlýn a částečně na Terénní středisko Správy Krkonošského národního parku. „Fitka“ byla využívána nejen lyžaři -

hobíky, trénovali zde mladí lyžaři, byla využívána školními lyžařskými zájezdy, byly na ní pořádány závody. Bohužel našli se i „škůdci“ stopy, kteří občas působí dodnes. Přes zákaz vstupu někteří pěší turisté nejednou šlapali po čerstvě vyjeté stopě. Stávalo se, že se na trať vypravily saně tažené koňmi, snowboardisté, kteří se vraceli ze sjezdu zakázanou trasou po Strmé stráni, nebo lavinovým polem do Labského dolu. Někteří lyžaři si stěžují, že je to stopa do kopce a z kopce. Ale přes všechny výhrady zůstává jednou z nejkrásnějších lyžařských běžeckých tras v Krkonoších. Děkuji Jaroslavu Hovorkovi, Jiřímu Dunkovi, Ludovi Strojčkovi, Jaroslavu Šípkovi, Jaroslavu Stoklasovi za vzpomínky, které jsem použil. Omlouvám se, pokud jsem se dopustil nějaké nepřesnosti,“ Roman Odvárko, bytem ve Vrchlabí, duchem ve Špindlu. -dp-

Jistě si i vy pamatujete na dřevěný srub Správy KRNAP u začátku stopy se suvenýry, pohlednicemi a ochotnou obsluhou. Na otázku: Proč byl odstraněn, zdali Správa KRNAP plánuje ve stejných místech srub nový, a také obnovu dřevěných informačních tabulí (viz. fotografie), které se vázaly k časovým výsledkům dosaženým při běhu na lyžích ve stopě?, Radek Drahný, tiskový mluvčí, vedoucí oddělení styku s veřejností Správy KRNAP, odpověděl: „Přivodní dřevěný srubek dožil. Plánujeme tam nějakou mobilní stavbu, nyní je stav, že čekáme od ČEZu zhotovení přípojky do daného prostoru, protože tam není elektrina. Co se týká gravírovaných cedulí, které tam už také nejsou, neplánujeme jejich návrat. Tematicky nesouvisí s naší činností“, vysvětlil R. Drahný. Upravovateli stopy „Bud' fit“ patří poděkování. Foto: -dp-

Kultura a volný čas

Vážení a milí čtenáři, uplynulý rok nás poněkud drsněji přinutil provést malou osobní inventuru a možná jste si museli přeskádat životní i osobní hodnoty.

Přesto stále platí, že je užitečné udělat si čas na dobrou knihu.

Tentokrát vás zvu na besedu spisovatelky Hany Hindrákové „Můj africký příběh“, která se koná na „apríla“ dne 1. 4. 2021 od 18 hodin v on-line prostředí. Odkaz bude zveřejněn na webových stránkách knihovny. Čtenářům u nás evidovaným rozešlu pozvánku elektronicky.

Hana Hindráková je rodačkou z Trutnova. Vystudovala VŠE - obor Mezinárodní vztahy a poté studovala Cestovní ruch se zaměřením na rozvojové země. Do Afriky se dostala jako dobrovolnice, založila organizaci Fair, která podporuje zaměstnávání chudých obyvatel Keni. Doporučuji stránku <http://www.hindrakova.cz/afrocteni/>, všechny knihy Hany Hindrákové jsou u čtenářů velmi oblíbené, momentálně můžeme nabídnout novinku Svítání nad Savanou.

Povinnou četbu pro maturanty lze také číst v on-line prostředí - Městská knihovna Praha - mlp.cz, kde najdete kompletní nabídku titulů nejenom např. Boženy Němcové, Viktora Dyky, bratří Čapků, Bohumila Hrabala, Josefa Kainara a dalších českých autorů. Dále doporučuji stránky Moravské zemské knihovny v Brně, na její facebookové stránce jsou k poslechu besedy i po ukončení on-line přenosu. Doporučuji např. výbornou přednášku s ukázkami o díle Bohuslava Martinů a další. Špindlerovská knihovna nově objednala časopisy Dekor a Kreativ, kde najdete tipy k výzdobě bytu a další nápady.

Můžete si objednat z nabídky knih. Doporučuji např. vydání regionálních autorů - Josef Šíra, Otfrieda Preusslera nebo zvukovou knihu Korespondence Boženy Němcové, tipy pro děti - Atlas plemen koček, pokračování Prašiny a další: <https://spindleruvmlyn.knihovny.net/katalog/l.dl?h%7E=&DD=1&QN=14>

Těším se a věřím, že na jaře a v létě bude epidemiologická situace lepší a že se se čtenáři opět uvidím.

Marie Čerovská, Městská knihovna Špindlerův Mlýn

Špindlerovská městská knihovna se v roce 2002 stala organizační složkou města Špindlerův Mlýn. Získává, zpracovává, uchovává a poskytuje informace, literaturu a další kulturní hodnoty. Zvláštní důraz klade na služby pro rodiče s dětmi, mládež, studenty a služby seniorům. Je určena všem, kteří se chtějí rozvíjet, učit, studovat a bavít se podle vlastního výběru. V knihovně se půjčují nejenom knihy, kterých je přes 10 000, ale i časopisy, DVD, kazety s hudebními nahrávkami i filmy. Připojíte se zdarma k internetu.

Oznámení

Na celém území ČR bude přistoupeno ke sčítání lidí, domů a bytů. Rozhodným okamžikem sčítání je půlnoc z pátku 26. 3 na sobotu 27. 3 2021. Sčítání je navrženo jako online, bez nutnosti kontaktu s dalšími osobami. Povinná osoba poskytne údaje jejich zápisem do sčítacího formuláře buď v elektronické podobě při online sčítání od 27. 3. do 9. 4. 2021, nebo následně při terénním došetření. Český statistický úřad žádá občany, aby odpovědným vyplněním sčítacích formulářů přispěli k úspěšnému provedení sčítání.

Ing. Marek Rojíček, Ph.D., předseda ČSÚ

Důležité termíny pro rodiče a děti

Dne 14. 4. 2021 od 14.00 do 17.00 hodin se v horní budově Základní školy ve Šp. Mlýně koná zápis do 1. třídy ZŠ pro školní rok 2021/22.

Dne 11. 5. 2021 od 9.00 hodin se v budově Mateřské školy na Bedřichově koná zápis do MŠ pro školní rok 2021/22.

Těšíme se na vás

Mgr. Petr Libřícký, ředitel ZŠ a MŠ Šp. Mlýn

Ilustr. snímek, archiv Hany Hindrákové.

S antigenním testováním v Nemocnici Vrchlabí nadále pokračujeme. Rezervační systém a aktuální informace naleznete na webu.

Foto: archiv Nemocnice Vrchlabí.

Zdravé Zprávy z Nemocnice Vrchlabí a Ambulance Špindl

Přinášíme vám pár informativních zpráv z naší ambulance, která má za sebou dva měsíce od jejího startu. Zprávou číslo jedna je, že se náš tým od února rozrostl. Nově budete v ambulanci ve Špindlerově Mlýně potkávat MUDr. Helenu Perglerovou. Paní doktorce přejeme, aby se jí práce v ambulanci, a hlavně na horách, líbila.

Další praktickou informací je, že veškeré aktuality z naší ambulance naleznete na webu: www.pentahospitals.cz/nemocnice-vrchlabi/ambulance/ambulance-praktickeho-lekare-spin-deruv-mlyn/

Ordinace praktického lékaře v Domě služeb je otevřena

Kontakt: Ordinace Špindl, s. r. o.

POZOR změna telefonu:

+420 730 174 405

E-mail:

ordinace@ambulancespindl.cz

Ordinační doba zůstává beze změny:

- pondělí 11.00 - 18.00
- úterý 08.00 - 15.00
- středa 08.00 - 14.00
- čtvrtek 08.00 - 14.00
- pátek 08.00 - 12.00

Antigenní testování pokračuje

Zřídili jsme nové Očkovací centrum

Začátkem února jsme naočkovali druhou dávku vakcíny zdravotníky, obyvatele domovů pro seniory a Alzhemier home. V polovině února plánujeme očkovat seniory 80+. Důležité je, aby byly vakcíny.

Tyto zprávy jsou psány s předstihem, kvůli uzavěrci Špindlerovských novin. Věříme, že začátkem března bude již očkování v plném proudu. Aktuální informace hledejte na našem webu.

Libuše Kučerová, Marketing Nemocnice Vrchlabí, s. r. o. Tel.: +420 734 691 914, e-mail: libuse.kucerova@nemocnicevrchlabi.cz.

Web: www.nemocnicevrchlabi.cz

I po roce je COVID-19 mezi námi

Česko se vloni v polovině března 2020 „zastavilo“. Vládní kabinet kvůli šíření nákazy COVID-19 koronavirem SARS-CoV-2 postupně uzavřel hranice, školy, restaurace, hospody a bary, většinu obchodů kromě potravin, drogerie aj. výjimka, kulturní i sportovní akce i sportoviště. V rámci krizového opatření

byl, až na výjimky, zakázán volný pohyb osob na území ČR. Od 14. 3. 2020 byl ukončen provoz Skiareálu Špindlerův Mlýn v sezóně 2019/20. ČR v boji s pandemií od loňského března opsala pozoruhodný bumerangový kruh, který se v březnu 2021 uzavřel a situaci pandemie přitvrdil ještě s větší razancí.

Dne 11. února 2021 vláda schválila zásadní opatření pro tři české okresy, mezi nimi Trutnov (kam patří východní část Krkonoš včetně Špindlerova Mlýna). Byl omezen volný pohyb osob. Zakázáno bylo okres opouštět, a těm, kdo tam nebydli, zakázáno přijet, až na výjimky pro cesty do zaměstnání, škol, k lékaři.

Trutnovsko „obklíčilo“ 33 kontrolních stanovišť se stovkami policistů, kteří prováděli kontroly. Bylo třeba dokládat oprávněnost cest. Smyslem opatření bylo omezit mobilitu. Lidé měli povinnost nosit na veřejnosti chirurgickou roušku, ideálně respirátor. Nové opatření platí do konce nouzového stavu.

K uzavěrci okresu Trutnov se v ČT 24 vyjádřil starosta Vladimír Staruch.

Dne 15. února 2021 (v době uzavěrci tohoto vydání Šp. novin) vláda schválila novelu ústavního zákona o bezpečnosti a krizového zákona, které zavádějí nový plošný stav nebezpečí. Ministři odsouhlasili návrh takzvaného pandemického zákona, který žádali hejtmani.

-dp-

Špindlerův Mlýn a jeho skiareál byly od konce ledna do druhé poloviny února časovým cílem televizních štábů, které monitorovaly pohyb lidí ve volném terénu.

Foto: -dp-

Policejními hlídkami uzavřený okres Trutnov. Nejbližší stanoviště policistů bylo umístěno ve Vrchlabí, za kruhovým objezdem na silnici směr Jilemnice, těsně před odbočkou na parkoviště lyžařského běžeckého areálu Vejsplachy. Foto: Monika Palátková

Zpravodaj Špindlerovské noviny

Měsíčník Města Špindlerův Mlýn ZDARMA

Redakce: Bedřichov 97, 543 51 Špindlerův Mlýn. Tel. + fax: +420 499 523 845.

E-mail: dasa-palatкова@volny.cz

Vydává Interes, Humpolecká 648, 580 01

Havlíčkův Brod, IČ: 44452799.

Šéfredaktor: D. Palátková. Členové komise redakční: Jiřina Staruchová, Monika Kyriánová, Mgr. Libuše Pokorná a Mgr. Vratislav Drtina. Předsedkyně komise Mgr. Eva Klouček Filipová, DiS. Materiály týkající se Města Šp. Mlýn jsou konzultovány s vedením Města Špindlerův Mlýn. Názory dopisovatelů nemusí odpovídat stanovisku redakce. Uzavěrci rukopisů vždy 15. den v měsíci. Pod značkou -dp- Dáša Palátková. Za změny událostí po uzavěrci redakce neodpovídá. Předáno ke grafickému zpracování 17. 2. 2021. Tiskne TYP TISK Dvůr Králové nad Labem. Registrace: MK ČR E 12904.

KAMARÁD NA TELEFONU

Chybí Vám kontakt s rodinou, známými, kamarády?

Náš dobrovolník Vám rád zavolá a stane se Vaším dočasným (adoptivním) kamarádem!

- poslechne si, jak se Vám daří a co Vás trápí
- řekne Vám, co je nového
- má pro Vás připravenou spoustu vtipných příběhů

Chráníme Vaše soukromí, proto prosím nejprve zavolejte na naši centrálu (v době 8 - 17 hodin), kde Vám řekneme jméno dobrovolníka, který Vás bude kontaktovat. Tento hovor už bude na naše náklady.

chcípomoc.cz **VOLEJTE 777 778 538**

Období během pandemie onemocnění COVID-19 nepříznivě dopadá na psychiku seniorů. Často trpí samotou v důsledku izolace od okolního světa. Z tohoto důvodu vytvořilo Akademické centrum studentských aktivit ve spolupráci s KÚ KHK projekt „Kamarád na telefonu“. Zprostředkuje telefonický kontakt osamělým seniorům. **Telefonický kontakt na lince 777 778 538 můžete využít i vy!**

Mgr. Adéla Cupáková, koordinátorka sociálních služeb MěÚ Vrchlabí